

LECTIO DIVINA

4 HADD TAR-RANDAN (SENA A)

Ġw 9:1-41

Il-Kuntest:

Il-Prologu jipprezenta l-miġja tal-Verb inkarnat fid-dinja bhala d-dawl tal-bnedmin, dawl li jagħti l-hajja, jiġifieri jibda holqien ġdid permezz tal-fidwa (ara Ġw 1:4). L-azzjoni tal-holqien ġdid tkompli tiġi mfissra fl-azzjoni tal-fejqa tal-agħma, f'relazzjoni mas-sagrament tal-Magħmudija. Il-Kap 9 hu mimli lingwaġġ batteżimali li jfakkar fir-riti tal-inizjazzjoni. Bil-prezentazzjoni Kristologika tiegħu, l-evangelista jkompli “jdawwal” il-mixja tad-dixxipli li rċevew twelid ġdid minn fuq bl-ilma u l-Ispirtu (Ġw 3). L-imwiela mill-ġdid jiġu mfejqa (Ġw 5) u jissahħu bil-hobż tas-sema (Ġw 6) biex ma jidinbux iżjed (Ġw 8:11). Imdawlin minn Kristu (Ġw 9), huma jiksbu l-helsien (Ġw 8:32) u jaduraw lill-Missier fl-ispirtu u l-verità (Ġw 4:23s). Imma biex id-dixxipli jsir haġa waħda ma' Kristu, jehtieglu jgħaddi mit-triq tal-Imghallem, sa jiġi mgħajjar u mkeċċi minn daru (Ġw 1:11; Ġw 9:28).

¹Kif kien għaddej, Ġesù lemah raġel agħma minn twelidu,

Hu Ġesù li jieħu l-inizjattiva. Ġesù jgħaddi minn hdejn kull min hu bil-ghatx (Ġw 4), kull min ma jiflaħx jimxi jew għandu xi hemm (Ġw 5), kull min hu bil-ġuħ (Ġw 6), kull min hu fid-dnub (Ġw 8) u kull min hu fid-dlam (Ġw 9). Hu jfittex u jitfa' l-harsa tiegħu fuq raġel agħma, f'dalma li thaddanlu l-eżistenza kollha tiegħu, kważi għadu ma hariġx mill-ġuf tal-omm u bħal Nikodemu jehtieglu jitwieled mill-ġdid (Ġw 3:2s). Il-harsa ta' Ġesù ssir don ta' helsien (Ġw 8:32) għal kull jerfa' harstu lejha (Ġw 8:28), hekk kif l-agħma, wara li jirċievi d-dawl u jibda jara, jitfa' għajnejha fuq Ġesù u jemmen fih (Ġw 9:37s)... b'kuntrast ma' dawk li ma jemmnux u jibqgħu fid-dlam (ara Ġw 9:40). Dan ir-raġel se jantiċipa lil dawk in-nagħaġ tal-merhla li jisimgħu lehen Ġesù biex “joħorġu mill-maqjel” fejn jinsabu maqfulin u jimxu warajh lejha merghat bnina (ara Ġw 10:3s).

²u d-dixxipli tiegħu staqsewh: “Rabbi, dan twieled agħma għax dineb hu stess, jew għax dinbu l-ġenituri tiegħu?”. ³Ġesù wieġeb: “Mhux għax dineb hu jew il-ġenituri tiegħu, imma ġralu hekk biex l-għemil ta' Alla jidher fih.

L-Appostli huma frott il-kultura (religiżuża) ta' żmienhom. Jorbtu l-mard mal-ħtija. Ipingu lil Alla bħala dak li jbierek lil wieħed u jishet lil ieħor. Fil-kultura biblika tal-AT issawru kategoriji teologiċi li jqisu lil min hu f'saħħtu u għani bħala mbierek minn Alla, u min hu marid jew fqir mishut minħabba xi ħtija. Imma l-faqar u l-ġuħ mhumiex ħtija; is-serq u l-ingustizzja, iva! Alla, anzi, hu dak li dejjem jiddefendi lill-barrani, l-iltim u l-armla (ara Dewt 14:28s; 24:19; Salm 72; Ġer 7:6; 22:3; Ezek 22:7), u li jehles mill-jasar il-poplu tiegħu.

L-Appostli jaħsbu li r-raġel jew għandu ħtija personali sa mill-ġuf, bħal Għesaw u Ġakobb (Ġen 25:22s), jew għandhom ħtija l-ġenituri tiegħu u hu qed ipatti għal dak li wettaq haddieħor (ara Ġer 31:29; Ezek 18:2)! Ġesù mhux biss iżomm li kulhadd hu responsabbli ta' għemilu (ara Ġer 31:30; Ezek 18:1ss), iżda jwarrab kull relazzjoni bejn mard u ħtija. Il-Missier ta' Sidna Ġesù Kristu, li jdawwalna biex nagħrfu t-tama tas-sejha tagħna u l-wirt li hejjielna mal-qaddisin (Ef 1: 17s), ma jħarisx b'dal-mod fuq uliedu l-bnedmin! Għad li jeżisti l-ħażen u d-dnub, dawn m'għandhomx l-aħħar kelma, għax Alla juri mħabbtu propju fejn hemm id-dgħajjef (2 Kor 12:9; ara Rum 5:20).

⁴Sakemm għadu binhar, jehtigilna nagħmlu x-xogħol ta' dak li baġhatni, għax jasal il-lejl meta hadd ma jkun jista' jahdem. ⁵Sakemm għadni fid-dinja, jiena hu d-dawl tad-dinja”.

Jasal jum meta dawk li jhobbu d-dlam (ara Ġw 3:19) jippruvaw jitfu d-dawl billi joqtlu lil Ġesù (Ġw 12:35s; ara Mt 27:45; Mk 15:33; Lq 23:44), biex għemilhom ma jinkixifx (Ġw 3:20). Imma anke hemm “fuq” bejn sema u art, Ġesù jibqa' sinjal jiddi ta' mħabba unika (ara Gal 3:1; Is 52:13ss) li tneħhi d-dnub tad-dinja (Ġw 1.29.36) u tfejjaq il-gidma tas-serp qarrieq (Ġw 3:14s; ara Num 21:8s).

Ġesù hu d-dawl tad-dinja, hu dawl għall-bnedmin, bħall-Qaddej ta' Jahweh li jiftaħ għajnejn il-għomja (Is 42:6s; 49:6). Il-helsien veru jseħh meta l-bniedem jinheles mill-ħażen li jzommu magħluq fid-dlam, u jibda jgħix fid-dawl, billi jħares lejn il-bnedmin u jarahom ħutu, ulied il-Missier.

Min tweled mill-ġdid permezz tal-magħmudija għadda mid-dlam għad-dawl, jagħmel l-għemejjel tad-dawl (Ef 5:8-14), u jgħix fil-jum imdawwal tal-Mulej (1 Tess 5:5s). Id-dixxipli huma msieħba ma' Ġesù fil-hidma tiegħu u mistiedna biex jagħmlu l-opri tad-dawl (ara Mt 5:14-16; Rum 13:12), f'kuntrast ma' wlied id-dlam (Ġw 9: 40; ara Lq 16:8) li jagħmlu l-opri ta' missier il-gideb (Ġw 8:44).

- “When we look at modern man, we have to face the fact...that modern man suffers from a kind of poverty of the spirit, which stands in glaring contrast to his scientific

and technological abundance; We've learned to fly the air like birds, we've learned to swim the seas like fish, and yet we haven't learned to walk the Earth as brothers and sisters..." (Martin Luther King Jr.)

⁶Kif qal dan, bezaq fl-art, ghamel minnu qisu tajn, u dilek bih ghajnejn ir-raġel aghma

Fil-bżieq nilmħu x-“xmajjar ta’ ilma ħaj” ħerġin minn Ġesù (Ġw 7:37s). F’azzjoni li tfakkar fil-ġest tal-ħolqien tal-ewwel raġel mit-trab tal-art (Ġen 2:7; Is 64:7), Ġesù jagħmel ħolqien ġdid permezz tal-Ispirtu (Ġw 3:5), li jissawwab fil-bniedem biex il-bniedem jiddawwal u jiehu l-ħajja (Ġw 1:4).

It-tajn ifisser ukoll il-biża’ tal-mewt (ara Ġer 38:6). Imma l-Midluk tal-Mulej, bl-istess umanità tiegħu li saret dgħajfa sal-mewt (Mk 16:1), ikompli jidlek il-bnedmin u jfejjaqhom (Mk 6:13; Ġak 5:14), biex jerfagħhom “minn qalb il-ħama u t-tajn” u jsaħħilhom riġlejhom billi jqegħedhom fuq il-blat fis-sod (Salm 40:3).

⁷u qallu: “Mur inħasel fil-menqgħa ta’ Silwam”. Din tfisser “il-Mibgħut”. Mela dak mar, inħasel u ġie jara.

Bħalma għamel Elizew ma’ Nagħman (ara 2 Slat 5:1), Ġesù jibgħat lil dan ir-raġel biex jinħasel (ara Ġw 5:6). Flimkien mad-don li jiġi minn fuq, hemm ukoll il-libertà tal-persuna li tilqa’ d-don. Il-fidi hi dejjem twegħiba personali u ħielsa quddiem il-kelma ta’ Alla. Ir-riskju hu li, anke meta nkunu b’ghajnejna magħluqa, mixhuta fl-art nittallbu l-karità, nidraw fil-“kumdità” u ma nkunux lesti noħorġu mis-sitwazzjoni abitwali tagħna.

Il-menqgħa ta’ Silwam għandha rabta storika ma’ David, ‘missier’ il-Messija. Hi mqiegħda barra l-ħitan tal-belt, fejn kienu jiġu mgħammda l-proseliti pagani. Ġesù jidentifika lilu nnifsu ma’ din il-menqgħa (ara Ġw 7:37ss), li minnha kienu jieħdu l-ilma għall-festa tal-Għerejjex. Biex jikseb il-fejqan, ir-raġel aghma jiġi msejjaħ jogħdos u jinħasel fl-ilma tal-Passjoni jnixxi minn Kristu, “il-Mibgħut” tassew tal-Missier (ara Ġw 3:17.34; 5:36.38, eċċ.), permezz tal-magħmudija. Hekk isehħ il-passaġġ mid-dlam għad-dawl, min-nuqqas ta’ fidi għall-fidi (“ġie jara”: Ġw 9:37s; ara 2:11; 20:8)

⁸Il-ġirien u dawk li s-soltu kienu jarawh, ghax hu kien tallab, qalu: “Dan mħuwiex dak li kien joqgħod bilqiegħda jittallab?”. ⁹Xi whud qalu: “Iva, hu”. Oħrajn qalu: “Le, imma jixbhu”. Izda hu qalilhom: “Jiena hu”.

Bħalma staqsew l-ewwel dwar l-identità tal-Battista (Ġw 1:22) u mbaġhad dwar l-identità ta’ Ġesù (Ġw 5:12; Mt 16:13; Lq 9:9; 20:2), hekk issa jistaqsu dwar l-identità ta’ dan ir-raġel li

kien aghma. Minkejja s-‘sinjali’, hafna nies, ghad li huma ‘fil-qrib’, iharsu biss lejn dak li jidher minn barra u ma jinzlux fil-fond. Il-bidla l-kbira ssehh mhux tant minn barra daqskemm fil-qalb (Rum 2:28s; 1 Piet 3:3s). Min hsiebu biss fit-tlellix ta’ barra bla ma jhaffer fil-fond, jaqa’ fin-nasba tal-Farizej (Lq 11:29s; 2 Kor 5:12). Milqut minn Kristu, id-dixxiplu jrid jidentifika lilu nnifsu mal-Imghallem (“Jiena hu” – v.9) u jitghallem ihares bl-ghajnejn tal-Mulej, li ma jarax biss dak li jidher fil-ghajn, imma jinzel fil-fond u jifli l-gewwieni u l-qalb (1 Sam 16:7; Apok 2:23).

- “Still today the question (“*Who do you say I am?*”) echoes in our conscience, as his disciples, and is decisive for our identity and our mission. Only if we recognize Jesus in his Truth, will we be able to see the truth in our human condition, and will we be able to make our contribution to the full humanization of society.” (Francis, Homily, Pastoral Visit to Prato and Florence, Artemio Franchi Municipal Stadium, Florence, 10 November 2015).

¹⁰Qalulu: “Mela kif infethulek ghajnejk?”. ¹¹Wegibhom: “Wiehed raġel, jghidulu Ġesù, ghamel ftit tajn, dilikli ghajnejja bih, u qalli: “Mur fis-Silwam u nhasel hemm”. Mort, inhsilt, u ġejt nara”.

Kif jista’ wiehed jinfethulu ghajnejh? Hi l-istess mistoqsija ta’ Nikodemu: “Kif jista’ wiehed jitwieled mill-ġdid?” (Ġw 3:1s); l-istess mistoqsija tas-Samaritana: “Mnejn se ġgib l-ilma haj?” (Ġw 4:11). F’dan il-proċess ta’ akkuzi kontra r-raġel aghma u t-twegbiet li hu jaghti, l-evangelista jipprezenta gradwalment il-proċess tat-twelid ġdid, imfisser bhala passagġ mid-dlam ghad-dawl. Meta nersqu lejn il-Mibghut – dak ir-raġel jghidulu Ġesù (v.11) – u nhalluh jahdem fina bhall-fuhhari, hu jaghmilna holqien ġdid (Is 64:7; Sir 33:13; Is 29:16).

¹²Qalulu: “Fejn huwa dan ir-raġel?” Qalilhom: “Ma nafx”.

Dan it-test jreggaghna lejn il-bidu tal-Vangelu, ghax-xhieda tal-Battista u l-laqgha ta’ Ġesù mal-ewwel dixxipli, u b’mod ironiku jorbot mal-istqarrija tal-Farizej f’v.29: “dan ma nafux minn fejn hu”. Hawn ukoll, il-qraba u l-hbieb tar-raġel imfejjaq itennu l-mistoqsija inizjali tal-ewwel dixxipli: “Fejn jghammar dan ir-raġel?”, (Ġw 1:38). B’mod indirett, l-evangelista jistieden lid-dixxipli biex ‘imorru jaraw’ (Ġw 1:39). Hu b’dan il-mod li min ma jafx isir jaf (ara Ġw 1:33). Anke jekk Ġesù jidher li m’ghadux hemm, ix-xewqa profonda ta’ min ifittex trid tibqa’ li jara lil Ġesù (Ġw 12:21) u jghammar mieghu (Ġw 1:39), sabiex ghajnejh jinfethu, jiehdu d-dawl u jibda jara permezz tal-fidi f’Ġesù (ara Ġw 1:34; 20:29).

¹³Lil dan il-bniedem li fl-imghoddi kien aghma haduh ghand il-Farizej. ¹⁴Issa dakinhar li Ġesù ghamel it-tajn u fetah ghajnejn l-aghma nzerta kien is-Sibt. ¹⁵Il-Farizej ukoll staqsew mill-ġdid lill-aghma kif sar jara. U hu qalilhom: “Qeghedli ftit tajn fuq ghajnejja, mort ninhasel, u issa qiegħed nara”. ¹⁶Xi whud mill-Farizej qalu: “Dan il-bniedem mhuwiex ġej minghand Alla, ghax ma jharisx is-Sibt”. Izda ohrajn qalu: “Kif jista’ wiehed midneb jagħmel sinjali bħal dawn?” U ma qablux bejniethom.

Bil-preżenza tal-Farizej, ir-rakkont jieħu xejra aktar drammatika. Għad li, bħal Nikodemu, kien hemm diversi Farizej li emmnu f’Ġesù (ara Ġw 12:42s), hawn isiru l-għedewwa tiegħu: dan il-bniedem mhux minn Alla ghax “jikser is-Sibt”. Ironikament, il-proċess tal-iżvilupp tal-fidi u tan-nuqqas tagħha jieħu toroq simili, bid-differenza li l-mixja tieħu toroq opposti: waqt li l-aghma riesaq lejn id-dawl, dawn qed jitbiegħdu minnu.

- “Waqt li nagħmlu s-sewwa fl-imħabba, nikbru f’kollox fih, f’dak li hu r-Ras, Kristu” (Ef 4:15): *In via Dei non progredi, est regredi* (San Tumas, *Kumment fuq l-Ittra lill-Efesin*, 223).
- “The Christian life is a continuous conformation to Christ, image of the new man, in order to reach full communion with God. The Lord Jesus is ‘light of the world’ (jn 8:12), because in him shines ‘the knowledge of the glory of God’ (2 Cor 4:6) that continues in the complex plot of the story to reveal the meaning of human existence.” (Benedict XVI, Angelus, 3 April 2011)

Il-kunflitt bejn il-Farizej u r-raġel aghma jirrifletti wkoll il-kunflitt posterjuri bejn il-Lhud u l-Lhud-Insara kif għexuh il-komunitajiet ta’ Ġwanni, meta fil-konċilju ta’ Jamnia (AD 90) l-Lhud-Insara ġew imkeċċija mis-Sinagoga (Ġw 16:2). Hu kunflitt perenni, mibni fuq *power issues* li jistgħu jaħkmu anke n-nies tal-Knisja llum, u li jwasslu għal *leadership power abuse*.

- “Jesus speaks a language of humiliation, of death, of redemption, and they (the disciples) speak a language of climbers: who will climb the highest in terms of power?... On the path that Jesus points out to us in order to go forward, service is the rule. The one who is greatest is the one who serves most, who is most at the service of others, not the one who boasts, who sees power, money, vanity, pride... It is a story that happens every day in the Church, in every community (where it is often asked): Who is the greatest among us? Who is in charge? (Thus) ambitions (emerge, along with the) desire to climb, to have power.” (Francis, Meditation, Chapel of Saint Martha, 17 May 2016)

Minkejja l-evidenza li ma jistgħux jinnegaw, il-Farizej jinqaflu fis-sikurezza tagħhom u jinqdew bis-saħħa tal-awtorità biex jibqgħu fil-poter (... u fid-dlam); lesti jieqfu lill-istess

tjieba ta' Alla u jippersegwitaw lill-aħwa (ara Fil 3:6), bl-iskuża li qed jiddefendu d-drittijiet tiegħu! Ifaħħru l-interventi tal-għegubijiet ta' Alla fil-passat... imma mhumiex kapaci jarawh jaħdem anke fil-prezent. Hu biss meta jaqgħu l-qxur li jagħlqu l-għajnejn (At 9:1-9) li l-ħarsa tagħna tiddawwal, u nibdew naraw bl-istess ħarsa ta' Kristu.

- “I prefer a Church which is bruised, hurting and dirty because it has been out on the streets, rather than a Church which is unhealthy from being confined and from clinging to its own security. I do not want a Church concerned with being at the centre and which then ends by being caught up in a web of obsessions and procedures. If something should rightly disturb us and trouble our consciences, it is the fact that so many of our brothers and sisters are living without the strength, light and consolation born of friendship with Jesus Christ, without a community of faith to support them, without meaning and a goal in life. More than by fear of going astray, my hope is that we will be moved by the fear of remaining shut up within structures which give us a false sense of security, within rules which make us harsh judges, within habits which make us feel safe.” (Francis, *Evangelii Gaudium*, 49)

¹⁷U reġghu qalu lill-aghma: “Int x’jidhirlek minnu, issa li fetahlek għajnejk?” Qalilhom: “Dak profeta”.

Id-djalogu jikxef gradwalment min hu Ġesù. Dak ir-raġel li ħadd ma jaf fejn hu, u li żgur mhux ġej minn Alla (!), issa jiġi mistqarr bhala profeta. Ir-raġel b’għajnejn magħluqa kapaci jara aħjar lil Ġesù minn dawk li jaħsbu li għajnejhom miftuħin, għax permezz tiegħu għamel esperjenza tal-imħabba ta’ Alla f’ħajtu li bidlitu ta’ taħt fuq.

¹⁸Il-Lhud ma ridux jemmnu li hu kien aghma u ha d-dawl qabel ma bagħtu għall-ġenituri ta’ dak li sar jara, ¹⁹u staqsewhom: “Dan, li intom qegħdin tghidu li tweled aghma, dan binkom? Mela issa kif ġie jara?”.

L-iskemi rigidi li jikbru magħna u jsiru haġa waħda minna spiss ma jhalluniex naraw il-verità li teħlisna (Ġw 8:32). Inqiegħdu f’dubju dak li hu ċert għax nibzghu mill-inċertezzi li jistgħu jaħkmuna, allura nibnu ħajt madwarna bhala *self-defence* li, flok isahħaħna, jagħlaqna ġewwa. Jeħtieġ inħallu l-verità tidhol fina minn barra, inpoġġu fid-“dubju” l-iskemi u ċ-ċertezzi tagħna, biex nitgħallmu naraw b’għajnejn ġodda.

- “Faced with a crisis, we tend first to react defensively, since we feel that we are losing control, or are somehow at fault, and this makes us uneasy. We resort to denying the

problem, hiding or downplaying it, and hoping that it will go away.” (Francis, *Amoris Laetitia*, 233.)

- “Jesus reveals to the blind man whom he had healed that he had come into the world for judgment, to separate the blind who can be healed from those who do not allow themselves to be healed because they consider themselves healthy. Indeed the temptation to build himself and ideological security system is strong in man: even religion can become an element of this system, as can atheism or secularism, but in letting this happen one is blinded by one’s own selfishness.” (Benedict XVI, Angelus, 2 March 2008)

²⁰Il-ġenituri tiegħu wiegħbu u qalulhom: “Nafu li dan hu t-tifel tagħna u li twieled aghma; ²¹imma kif issa ġie jara, dan ma nafuhx, u anqas ma nafu min fetahlu għajnejh. Staqsu lilu: żmien ghandu, ha jitkellem hu għalih innifsu”. ²²Il-ġenituri tiegħu wiegħbu hekk għaliex beżgħu mil-Lhud, għax il-Lhud kienu ġa ftiehm bejniethom li jekk xi hadd jistqarr li Ġesù hu l-Messija, isib ruhu barra mis-sinagoga. ²³Kien għalhekk li l-ġenituri wiegħbu: “Żmien ghandu, staqsu lilu”.

Il-ġenituri huma f’ dilemma: il-grazzja li rċieva binhom inbidlet f’ diżgrazzja għalihom. Huma ġġenerawh għall-ħajja fiżika, imma ma ġġenerawhx għad-dawl. Il-biża’ għalqilhom għajnejhom u qalbhom għall-istess wild li nisslu: hi biss l-imħabba li tagħti d-dawl (1 Ġw 2:9-11; 4:18).

²⁴Għal darb’ohra reġgħu bagħtu għal dak li kien aghma u qalulu: “Aġhti glorja lil Alla! Ahna nafu li dan il-bniedem huwa midneb”. ²⁵Dak wegħibhom: “Jekk hux midneb ma nafx. Haġa wahda naf: li jien kont aghma u issa qieghed nara”. ²⁶Qalulu: “Imma hu x’għamillek? Kif fetahhomlok għajnejk?”.

F’kuntrast mal-ġenituri tiegħu li, minħabba l-biża’, għalqu qalbhom u għajnejhom biex ma jarawx, ir-raġel imfejjaq ġie msahħah mid-dawl li rċieva u mtela bil-kuraġġ tal-verità... anke jekk aktar tard dan swielu prezz qares. Imma fl-istqarrija mhux biss tal-fidi imma wkoll tal-verità, ir-raġel imfejjaq sar jixbah lil Ġesù li ma stahbiex taħt il-sieġh (Mt 5:14-16)... f’kuntrast ma’ Pietru, li beża’ jhobb (Mt 26:69ss).

²⁷U hu wegħibhom: “Ġa għedtilkom u ma smajtux! Xi tridu tisimghu iżjed? Jaqaw tridu intom ukoll issiru dixxipli tiegħu?”. ²⁸U qabdu jgħajruh u qalulu: “Dak int dixxiplu

tieghu! ²⁹Ahna ta' Mosè dixxipli! Ahna nafu li lil Mosè kellmu Alla, imma dan ma nafux minn fejn hu!"

Il-v.27 jalludi għal Is 42:18: “Intom torox, isimghu! Intom għomja, harsu u araw!” Bħall-Profeti tal-A.T., li jilmentaw mir-ras iebsa u l-qalb xierfa tal-poplu (Ez 32:9; 33:3.5; Eżek 2:5; 12:3; Ġer 5:21), il-kliem ta' Ġesù fi tmiem din is-silta (9:39) jiehu sens qawwi ta' ġudizzju kontra dawk li jhobbu d-dlam aktar mid-dawl (Ġw 3:1s). Fl-arroganza għamja tagħhom, isiru idoli tagħhom infushom li għandhom għajnejn mejta li ma jarawx (Salm 115:5; 135:16; Għerf 15:15).

³⁰Weġibhom ir-raġel u qalilhom: “Sewwa! Hawn qieghed l-għageb, li intom ma tafux minn fejn inqala’, u madankollu lili fetahli għajnejja! ³¹Ahna nafu li Alla mhux se jisma’ lill-midinbin; iżda mbagħhad jekk wiehed ikun iqim lil Alla u jagħmel ir-rieda tieghu, lil dan jisinghu. ³²Qatt fid-dinja ma nstema’ li xi hadd fetah għajnejn wiehed aghma mit-twelid. ³³Li kieku dan ma kienx ġej minghand Alla, xejn ma kien ikollu hila jagħmel”.

Wiehed mis-sinjali ewlenin tal-Messija kien li “jiftah għajnejn il-għomja” (Mt 11:15; 15:31; Lq 4:18). L-imħabba ta' Alla ssir ġesti li jidhru u li jinħassu, biex isiru esperjenza li tirbaħ kull dlam.

- “Tard jien habbejtek, o Ġmiel hekk qadim u hekk ġdid, tard habbejtek. Int kont ġewwa fija, waqt li jien kont barra minni nnifsi, u hemm fittixtek: fil-kruha ta' ruhi fittixt b'ruhi u ġismi l-ġmiel tad-dinja, li inti hlaqt. Int kont miegħi, imma jien ma kontx miegħek. Kien iżommni ‘l bogħod minnek il-ġmiel tal-hwejjeġ li inti hlaqt, li, kieku ma humiex fik, ma huma xejn. Sejjaħtli, għajjattli, ftaħtli beraħ widnejja. Tfajt fuqi d-dawl tiegħek, feġġet għalija d-dija tiegħek, nehhejtli l-għama tiegħi. Xhett fuqi l-fwieha tiegħek, ħadt nifs kbir ‘il ġewwa, u issa nixtieqek fuq li nixtieqek. Doqtok, u issa għandi ġuħ u għatx tiegħek. Missejtni, u issa jien imhegġeġ għas-sliem tiegħek.”
(Santu Wistin, *Stqarrijiet*)

³⁴Imbagħhad qabżu u qalulu: “Int se tghallem lilna, int li twelidt dñubiet wahdek”. U keċcewh 'il barra.

Il-ġudizzju bla appell tal-awtorità, li tittimbra lill-midneb u tfajjar l-ewwel ġebbla! Kemm “midinbin” ġew imkeċċija 'l barra mis-‘sinagoga’... anke llum!

- “The Church must be particularly concerned to offer understanding, comfort and acceptance, rather than imposing straightaway a set of rules that only lead people to feel judged and abandoned by the very Mother called to show them God’s mercy.

Rather than offering the healing power of grace and the light of the Gospel message, some would ‘indoctrinate’ that message, turning it into ‘dead stones to be hurled at others’.” (Francis, *Amoris Laetitia*, 49)

Imma għax “ħareġ”, dak ir-raġel imfejjaq kiseb il-ħelsien. Issa ġie mkeċċi mill-ġuf li kien iżommu fid-dlam, biex jara u jgħix fid-dawl tal-jum, u jħares mistagħġeb lejn il-wieċ li tah il-ħajja tassew. Dan hu t-twelid ġdid imħabbar lil Nikodemu. Imma hu twelid li fl-istess ħin isieħbu wkoll fil-passjoni u fl-hena tal-Imghallem (Mt 5:11s; 10,17ss).

³⁵Ġesù sama’ li keċċewh ’il barra; sabu u qallu: “Temmen inti f’Bin il-bniedem?” ³⁶Dak wieġeb u qallu: “Min hu, Mulej, biex nemmen fih?”. ³⁷Qallu Ġesù: “Mhux biss rajtu, imma huwa dak stess li qieghed ikellmek”. ³⁸Qallu: “Nemmen, Mulej!”. U ntxtehet għarkubbtejh quddiemu.

Il-Verb inkarnat, li ħareġ minn ħdan il-Missier (Ġw 1:18), “ġie jfittex u jsalva l-mitluf” (Lq 19:10). Hu jerhi l-merħla fiż-żgur biex imur ifittex in-nagħga li titbiegħed u tintilef (ara Mt 18:12; Lq 15:4), iqalleb kullimkien ta’ taħt fuq sa ma jsib id-drakma ċkejna (ara Lq 15:8), u jmur jġri jgħannaq lill-iben li jkun ittradieh (ara Lq 15:20). Hekk Ġesù jmur ifittex mill-ġdid lill-marid imfejjaq (Ġw 5:14) u lill-agħma li kiseb id-dawl, biex isahħah fihom is-sejha tal-bidu (ara Mt 26:32; 28:7.10). Fuq l-eżempju ta’ Ġesù, ir-ragħajja jehtieg johorgu u jmorru jfittxu lil min tbiegħed (Mt 10:6), u jgħaddu jsahhu l-fidi ta’ dawk li jemmu (Atti 14:21s)

³⁹Imbagħad Ġesù qal: “Jien ġejt fid-dinja biex nagħmel haqq, biex min ma jarax isir jara, u min jara jagħma”. ⁴⁰Xi whud mill-Farizej li kienu hemm madwaru semgħuh jgħid dan u staqsewh: “Ahna wkoll għomja?”. ⁴¹Weġibhom Ġesù: “Li kieku kontu għomja, ma kontux tkunu hatja ta’ dnu. Imma issa qegħdin tghidu: “Ahna naraw,” mela d-dnu tagħkom għadu fuqkom”.

Il-Mulej ma ġie biex jikkundanna imma biex isalva (Ġw 3:17), biex ikun dawl għall-ġnus u jiftaħ għajnejn l-għomja (Is 42:6s). Imma l-kelma tiegħu hi fl-istess waqt ġudizzju għax ma thalliniex indifferenti (Apok 3:15s). Hi tistedinna niddeċiedu jekk noħorgux għad-dawl jew nibqgħux fid-dlam. Il-Mulej joffrilna t-tajn biex nidilku għanejna bih (Apok 3:18) halli naraw mingħajr ix-xkiel tat-torrijiet tal-avorju li fihom ningħalqu.

“The same face that we are called to recognize in the forms in which the Lord has assured us of his presence in our midst: in his Word, which illuminates the darkness of our mind and of our heart; in his Sacraments, which regenerate us to new life from every death; in fraternal

communion, which the Holy Spirit engenders among his disciples; in the boundless love placed at the generous and caring service of all; in the poor who remind us that Jesus wanted the supreme revelation of himself and of the Father to bear the image of the humbled, crucified Christ.” (Francis, Homily, Pastoral Visit to Prato and Florence, Artemio Franchi Municipal Stadium, Florence, 10 November 2015).